

tíðindablaðið

sosialurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Utgevari: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Fólkaflokkurin krýpur

TEY SUM nakrantíð hava ivast um, hvussu teir borgarligu trímennningarir í Tinganesi, fólkaflokkurin, sambandsflokkurin og sjálfstýrisflokkurin, hava roynst tí vanligu feroyinginum, hava nú sjálvt prógvið liggjandi framman fyri sær á borðinum.

HETTA PRÓGVÍÐ — sjei ljósablaar giro-blankettir — sigur meira um borgarligu samgonguna enn allar røður, allar greinir tilsamans!

VÍÐ SKATTAROKNINGINI fyri skattaárið 1983/84 merkir feroyingurin av álvara upp á sín kropp, hvat tað kostar at hava eitt so kallað borgarligt alternativ sitandi í try á úti í Tinganesi. Eitt evarska lítið dømi kann lýsa, hvat hetta kostar:

EIN EINSAMALLUR fólkapensionistur hevði í skattaárinum 1979/80 eina samlaða skattaupphædd uppá 64 kr. Hetta gav seks krónur og fjeruti oyru fyri hvarja ratuna!

Í ÁR HEVUR hesin sami pensionistur 3518 kr. í skatti fyri árið — skrivað trytúsund-fimmhundrað og átján kr. ella 377 kr. fyri hvarja av teimum fyrstu sjei ratunum.

HILDIÐ KUNDI verið áfram við dømum um eitt skattatryst, sum vit ongantið áður hava sæð í Føroya søgu.

SJÁLVAÐI skulu vit gjalda skatt og tað almenna skal hava skattin inn, men eitt mark má vera fyri, hvussu byrðan verður

bytt! Væl væntaðu vit ikki tað stóra rættvisið frá tí borgarliga alternativinum, men at tað skuldi enda við so vitlesum og assosialum byti, sum skattarokningin fyri 83/84 sýnir, hevdu vit ikki droymt um.

EINGIN SKATTASKIPAN verður rættvis í einum borgarligum samfelag, men um ein vilji er til staðar, so kunnu teir ráðandi skipa soleiðis fyri, at eitt sindur av javnvág er ímillum skattarokning og evnið! Orkuna hjá tí einstaka skattgjaldaranum at rinda hesa rokning. Henda javnvág er ikki til í fyriliggjandi skattarokning!

FÓLK ERU ÓÐ og kenna seg vónsvikin og svikin — serstakliga tey, sum í góðari trúgv hava atkvøtt fyri teimum borgarligu, sum lovaðu gull og grønar skógar í skattamálum.

HETTA HEVUR FÓLKAFLOKKURIN LONGU LUKTAÐ OG TÁ KRYPPUR HANN • Dagblaðnum í dag, men nú hjálpi eingin góða mamma — nú nyttar ikki upp á vanligan gamlan fólkafloksmanér at stinga halan millum beinin!

FÓLKAFLOKKURIN hevur líka so væl sum hinir báðir politisku trímennningar hansara ábyrgdina av, at øll skattabyrðan er lögð á lág- og miðalinntøkurar og hesari ábyrgd sleppur hann ikki at skulka sær undan — sjei tað skulu vit syrgja fyri her í Sosialinum og vónandi fara so veljararnir at syrgja fyri restini til heystar í 1984.

Nú má Óli B forsvarast

politisk viðmerk-ing

Tað er nú ein lógin støða at vera komin í at skula skriva eina verjugein fyri Óla Breckmann her í blaðnum. Men tá Jógvan Sundstein kann loyva sær at stinga Óla í bakið og mótmæla ta fráluku frásøgn DB hevði frá friðargonguni herfyri má tað vera uppá sitt pláss at verja Óla og visa á, at hetta hóast alt hevur verið fult í tráð við ta skrivning, sum Óli hevur havt fyri nú í mong ár, og sum hevur fingið fullan stuðul frá hansara flokki.

Nógv ringt hevur verið sagt og skrivað um ÓB, men eitt »gott« kann í hvussu er sigast um hann, og sum ikki kann sigast um fólkaflokkinn annars: Hansara politisku sjónarmið eru fullkomiliga greið og eingin nýttist at vera í iva um hansara støðu, sum hevur verið ferd fram við fastari hond viku eftir viku í nú 8 ár. Samb. ÓB eru nevniliga øll annarleiðis hugsandi av tí illa,

og skulu tey bekempast fyri ein og hvønn pris. Tí er forður ein miðvisur hetsur móti annarleiðis hugsandi og serliga sosialistum og øðrum »skrambli«, sum ÓB so vakurt plagar at taka til. Nøkur av vápnum sum hava verið nýtt móti teimum sum hava tann ómetalliga frekleika at hava aðra hugsan enn ÓB og fólkaflokkurin hevur verið:

1. Okvæmisorð, og her er perlutroll als ikki tað ringasta.
2. Gjældur hevur verið gjørdur burtur úr fólk, og sum dømi kann nevast at gjældur hevur verið gjørdur burtur úr útsjónini hjá tilvildarligum fundarfólk.
3. »Sosialistar« hava vánaligar menniskjansligar eginleikar, sum at hava »langar fingrar«.
4. Kristindómur verður nýttur at forfylgja fólk við á sama hátt sum í miðöldini, tá pávakirkjan fekk beint fyri øllum móttóðu-

fólkum við at fáa tey brend á báli í guds navni sum »heidningar« og »umboðsmenn hjá Illamanni«. Vendingar sum ÓB orðarætt nýtir dagin í dag.

5. Einstaklingar sum falla í ónáði kunnu rokna við at fáa alla sína fortið grivna upp aftur, og privatersónar hava enn tá fingið yvir 30 ára gamlar straffisakir stungnar í nesina, tí viðkomandi gjørdist eitt sindur »næskur« í eygunum í ÓB.

6. Bakkað verður heldur ikki fyri ósannindum og falsan, hóast hetta miseydnað viðhvørt, tá »ofrini« ikki eru so løtt at jarðleggja sum ætlað.

Í tráð við politikkin hjá fólkaflokkinum

Tað er eingin iva um, at við øllum hesum í huga var tað 100% í tráð við politikkin hjá DB og fólkaflokkinum, at friðargong-

an mátti rokna við at fáa eina bukkuspann yvir seg. At hugsa sær: Heilt alment at fara fram sjónarmið, sum ikki passaði Óla. Tað vildi undrað munandi um hetta kundi fara fram óstraffað.

Jógvan Sundstein hevur als onga orsök til beint nú at mótmæla just hesi skrivning, tí í veruleikanum tekur fólkaflokkurin fult út undir við ta áskoðan sum ÓB hevur á annarleiðis hugsandi. Politikkurin hjá ÓB er jú so greiður, at antin tekur ein undir við honum, ella vil ein einki hava við slíkt at gera.

Óg her er eingin iva um støðuna hjá flokkinum. Hvussu ofta hevur ikki verið spurt eftir hvat fólkaflokkurin sigur, tá skrivningin hevur verið nógv grovari enn í samband við friðargonguna. Heilar familjur hava verið nervaðar, og avvarðandi hava verið nøydd til at krøvja Dagblaðið fyri gomul foreldur, so tey ikki skuldu fáa fortroð av teirri víðferð, sum teirra børn hava fingið. Men her hevur verið tagn allan vegin, og einki hevur í hvussu er verið gjørt fyri at spara onnur at fáa eina líknandi víðferð. Tá Heini Olsen skriver á Ólasa partamenn otast um hesa skrivning er tað at gera teimum stóran »órætt«. Enn er at kalla einki komið fram sum bendir á at nakar otast. Tað er heldur hin vegin, at teir fegnast.

Falsingin av stíla-bók gav honum heidurssessir

Hin vegin er Óli av sínum flokki gjørdur til ein av oddafiskunum í flokkinum, og tað er neyvnan nakar annar tingmaður, sum hevur fingið tillutað slíkt álit, og tað á ein hátt, sum visir, at flokkurin fegin vil løna honum fyri hansara avrek. Tá ein vanlig borgari sigur ósatt í rættinum kann hann boða rokna við drúgvri fongslulevnsins. Men tiltikna falsingin av stílabókunum á sinni varð »straffað« á tann hátt, at fyrst varð ÓB valdur til formann í lógtingsins grannskoðaranevnd sum víðurkenning fyri sítt »hegni« at fáast við tøl, og enn tá varð hann eisini valdur til formann til lógtingsins skulanevnd sum tókki fyri sína roynd at fáa ríkið annarleiðis hugsandi lærarar út um skúlagátt. Óli hevur enn tá av fólkaflokkinum verið valdur inn í formansskapin hjá tinginum.

So Óli hevur alla møguleiga orsök til at halda, at hann hevur floksins fullu uppbyggjast í sínum av summum kallaða skitna arbeiði. Tí kann Óli við góðum rætti spyrja hvat

Mótmæli

Seinasta sunnudag varð Norðurlanda húsið í Havn tikið í nýtslu. Í Dagblaðnum mikudagin var eingin frásøgn frá hátíðarhaldinum, men bert onkur glósa.

Sama dag gingu nokur fólk í eini friðargari kravgongu niðan til nýggju húsin. Í samband við hesa hending hevur Dagblaðið stóra myndarøð av luttakandi persónum. Lat tað fara, men síðani er slíkur ófýggjaligur tekstur og vvirkskrift, at ein otast.

Sum valdur tingmaður fyri Fólkaflokkinn skal og loyva mær uppá tað harðligasta at mótmæla harði teim glósumfog ti

ófolkaliga og ómentala skrivning, sum her er gjørd.
Jógvan Sundstein

Jógvan billar sær inn við knappliga at byrja at mótmæla. Seinasta skrivningin er fult út í samsvar við ta linju, sum hevur gjørt Óla til ein tann sterkasta mannin í flokkinum. Hetta er hann ikki blivin av sær sjálvum. J.S. atti heldur at takka Óla fyri, at hann heldur sína góðu gomlu linju, sum flokkurin stórt sæð utan undantak hevur bakkað upp. At Óli hevur fingið sær ein myndamann at medvirka í vanligu áganginum á annarleiðis hugsandi visir bert, at Óli er ferur fyri at endurnýggja seg sjálfan, og at hann altíð kann finna uppá nýggjar háttir at visa ikki-fólkafloksfólki, at tey skulu halda síni sjónarmið fyri seg sjálfan, og at tey ikki óstraffað fara út á geilar at visa at tey vilja virka fyri friði t.d.

Slík skrivning óhugsandi í »teirra« floksbløðum

Men Óli má eisini duga at skilja Jógvan. Tað kemur sjálvsagt heilt illa við hjá honum, at allir hesir finu gestirnir úr teimum ymsu norðanlondunum sjálfir kunnu siggja, hvussu hansara floksblað fer við annarleiðis hugsandi. Hetta kenna teir jú bert frá einaræðislundum. Millum hesar finu gestir hava eisini verið nógvir politikkarar, og teir hava allir kunnað fortalt, at slík skrivning hevði verið pura óhugsandi í teirra floksbløðum. Danskir politikkarar hava neyvnan sæð slíka skrivning síðan »Fædrelandet« hjá donsku nasistunum kom út inntil 1945. Ein ferðil av slíkari skrivning hevur verið í Danmark í nýggjari tíð. Tað vóru bløðini Minut og Danske Tidende, sum hóast alt bert vóru hálvt so fúl sum Dagblaðið. Blaðstjórnirnar á hesum bløðum máttu eins og leiðslan fyri fólkaflokkinn heilt til rættin fyri

at fáa váttað, at teir ikki vóru fasistar. Hesi bløð høvdu tó ikki livilíkindi í Danmark, hóast tað eru 100 ferðir so nógvir danir sum feroingar.

Umboðsmenn hjá Várhara eisini í hansara parti

Ikki bert hevur Óli fulla uppbyggjast frá fólkaflokkinum, men umboðsmennir hjá Várhara í Føroyum eru eisini í hansara parti. Ein av hansara dyggastu stuðlum er ein lærari í Hvalbæ, sum ikki forsømir nakran tjans at geva fólk varhuga av, at kristindómur og skrivningin í DB samsvara sera væl. Óg nú ein dagin kemur sanniliga ein væl-kendur limur í bróðrasamgonguni og bekennir, at hann nærum altíð er samdur við Óla. Óg hann skilur sera væl tað »kristiliga« sinnalagið, sum Óli sýnir friðargonguni.

Tey, sum so hava trupulleikar við at siggja, hvussu boðini hjá Jesus um at elska síni næstu og enn tá eisini sínar figgindar kunnu samsvara við »haturins evangelium« hjá Óla, Jógvan v.K. og Levi kunnu bert vera heidningar og sosialistar, og slík eru sum kunngjørt bert »skrambul«.

So Óli skal bert driva á og ikki lata seg tála av einum einstakum »mótmæli« annað, triðja ella fjórða hvørt ár. Málið at ræða fólk frá at visa aðra hugsan enn ta sum er góðkend av fólkaflokkinum er nærri enn nakrantíð, og hetta skuldi givið fólkaflokkinn møguleika at vaksa seg stjóran og sterkan. Óg tá fólkaflokkurin fyrst hevur fingið meirilutan hevur Óli og fólkaflokkurin allan møguleika at beina fyri seinastu restini av sosialistum, perlutrollum og øðrum skrambli, og tá verður vælsignað at liva í Føroyum. Treytað av at tú tá er fólkafloksmaður.